

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 57.905 van 30 januari 1996
in de zaak A. 67.311/VII-13.630.**

In zake : Willem PAS,
wonende te MEISE,
Broekstraat 17

tegen :

1. de gemeente GRIMBERGEN,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

tussenkommende partij :

Kristel MERTENS,
wonende te GRIMBERGEN,
Hogesteenweg 2.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willem PAS op 28 januari 1996 heeft ingediend om bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 november 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen waarbij aan Kristel MERTENS de bouwvergunning wordt verleend voor "het bouwen van oogartspraktijk en garage" aan het Schuttershof te Grimbergen en van het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de eerste verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 29 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 1996 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat Ph. DE CLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Kristel MERTENS met een verzoekschrift van 30 januari 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en gebruiker is van het historische pand "De Roos", gelegen aan de Lagesteenweg nr. 3 te Grimbergen, in de onmiddellijke nabijheid van het te bebouwen perceel; dat weliswaar uit de gegevens van de zaak blijkt dat bedoeld perceel niet gelegen is in het gezichtsveld van zijn eigendom; dat niettemin verzoeker belang erbij heeft dat de onmiddellijke omgeving waarin zijn eigendom is gelegen, zijn specifieke eigenheid behoudt; dat als zodanig verzoeker doet blijken van het rechtens vereiste belang bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bouwvergunning die volgens hem met schending van de wet en haar uitvoeringsbesluiten werd verleend; dat de

exceptie die tweede verwerende partij en tussenkomende partij in dat verband opwerpen niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker ter verantwoording van de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering tot schorsing aanvoert dat "er (...) reeds een aanvang (werd) gemaakt met de tenuitvoerlegging van de aangevochten vergunningsbeslissing", dat "het opstaande bouwsel en de historische tuinmuur (...) reeds (werden) afgebroken", en "onmiddellijk na de afbraak (...) een aanvang (werd) gemaakt met de realisatie van de nieuwbouw", en dit "ondanks ongunstig klimatologische en familiale omstandigheden en in een tempo dat erop gericht is de Raad van State voor een voldongen feit te plaatsen", hetgeen verzoeker "(afleidt) uit de vaststelling dat spijts de vriestemperaturen en het eruit voortvloeiende vriesverlof in de bouwsector de werken worden aangevat en voortgezet" en "spijts het overlijden van de grootvader van de bouwheer die woonachtig was in het pand Hogesteenweg 2, deeluitmakend van het perceel waarop in de achtertuin het aangevochten bouwproject wordt gerealiseerd, de werken worden aangevat en voortgezet"; dat volgens verzoekers "dit alles erop (wijst) dat de bouwheer snel een voldongen feit wil creëren, waardoor de beslechting van het dispuut psychologisch en

economisch hogere weerstanden oproept en van aard is de serene afhandeling ervan te bemoeilijken";

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat verzoeker "veel te lang gewacht en getalmd (heeft), na kennisname van de bestreden beslissing (,dat verzoeker) sinds medio december 1995 op de hoogte (was) van de bouwvergunning, (dat hij) hiertegen geen enkel beroepsmiddel (heeft) ingesteld, noch bij de Raad van State, noch elders (,dat hij) nochtans op dat ogenblik, en dit gedurende verschillende weken, een vordering tot schorsing (gewone kortgedingprocedure) (kon) inleiden en op deze wijze beletten dat het door hem aangevoerde nadeel zou worden voltrokken (,dat verzoeker) 45 dagen (heeft) gewacht, tot 28 januari 1996, om een vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen (, dat) dit onaanvaardbaar (is) in het licht van een procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid (, dat verzoeker) sinds 23 januari 1996 in détail (heeft) kennis genomen van de voorbereiding en evolutie der werken, dag op dag, zoals hijzelf aangeeft", dat verzoeker niet (reageert), noch op 23 januari 1996, noch op 24 januari 1996, noch op 25 januari 1996, noch op 26 januari 1996, dat "ook op 27 januari (verzoeker) niet reageert, om vervolgens op 28 januari (een zondag) per drager zijn vordering in uiterst dringende noodzakelijkheid neer te leggen bij de griffie van Uw Raad (, dat) bovenstaand wachten en talmen van (verzoeker) na kennisname van de bestreden beslissing, medio december 1995, onmiskenbaar te lang (is), en niet (kan) verschoond noch verantwoord worden door de omstandigheid dat de vereniging EIGEN SCHOON GRIMBERGEN stappen ondernam om bijvoorbeeld bij de gemachtigde ambtenaar schorsing van de bouwvergunning te bekomen";

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt :

"Verzoekende partij stelt enerzijds zelf dat er reeds uitvoering werd gegeven aan de afbraak en de nieuwbouw (gedeeltelijk) en dit ter uitvoering van de bestreden beslissing. Anderzijds stelt verzoekende partij zelf, bij de rubriek 'ontvankelijkheid van het beroep ratione temporis' dat zij reeds midden december 1995 kennis kreeg van de thans bestreden beslissing. Verzoekende partij heeft de confrontatie met de nieuwe situatie aldus afgewacht om dan huidige procedure te beginnen en moet vast stellen dat zij inderdaad voor een reeds uitgevoerde afbraak enerzijds en opbouw anderzijds staat. Er is dan ook geen uiterst dringende noodzakelijkheid meer voorhanden, hetgeen verzoekende partij zelf had kunnen voorkomen";

Overwegende dat de tussenkomende partij daaraan nog toevoegt dat verzoeker de zaak heeft laten aanslepen met te wachten op de tussenkomst van de gemachtigde ambtenaar naar aanleiding van het protestschrijven van 29 december 1995 van de plaatselijke monumentenvereniging Eigen Schoon Grimbergen (v.z.w. in oprichting), dat verzoeker vanaf het antwoord van de gemachtigde ambtenaar (op 11 januari 1996) diende te weten dat er een uitvoerbare bouwvergunning was en dat ieder ogenblik kon aangevangen worden met de bouwwerken, dat verzoeker "de zaak echter nog zeventien dagen op haar beloop (laat) om dan op zondag 28 januari 1996 een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen (, dat verzoeker) slechts toegelaten (kan) worden beroep te doen op deze procedure wanner (hij) alle nodige inspanningen gedaan heeft om de verwezenlijking van het nadeel te voorkomen, o.m. door de Raad van State zodra mogelijk te vatten";

Overwegende dat uit de uiteenzetting van verzoeker in zijn vordering tot schorsing en uit de door partijen neergelegde stukken blijkt dat verzoeker midden december 1995 kennis heeft gekregen van het bestaan van de bestreden bouwvergunning, dat bij brief van 28 december 1995 door de v.z.w. in oprichting Eigen Schoon Grimbergen, waarvan verzoeker vice-voorzitter is,

aan de gemachtigde ambtenaar werd gevraagd om "gebruik te maken van (zijn) schorsingsrecht, (...) de afgeleverde bouwvergunning door de gemeente te doen intrekken en de gemeente te verzoeken een nieuwe adviesaanvraag vergezeld van alle bezwaarschriften en haar repliek in te dienen", dat de gemachtigde ambtenaar bij brief van 11 januari 1996 antwoordde "dat de termijn waarbinnen de vergunning kan worden geschorst verstreken is", zodat "de vergunning definitief zijn rechtskracht heeft verkregen en kan (...) worden uitgevoerd", en dat bij een brief van 23 januari 1996 Eigen Schoon Grimbergen de gemachtigde ambtenaar nogmaals trachtte te bewegen tot een "tussenkomen bij het gemeentebestuur om (zijn) advies evenals de afgeleverde bouwvergunning als onbestaande (...) te doen beschouwen" omdat naar haar mening op grond van de door haar aangevoerde argumenten "de ingeroepen schorsingstermijn niet geldt", en dit in een poging om "deze bouwvergunning (alsnog) zonder tussenkomen van de Raad van State te zien vernietigen"; dat op woensdag 24 januari 1996 werd overgegaan tot het slopen van het op het te bebouwen perceel bestaande bouwwerk en tuinmuur; dat op 26 januari 1996 een aanvang werd gemaakt met de nieuwbouw; dat is gebleken dat verzoeker twee dagen later, nl. op 26 januari 1996, contact heeft opgenomen met de griffie van de Raad van State met het oog op het indienen van een vordering wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, alwaar hem werd medegedeeld te wachten tot zondagavond 28 januari 1996, gelet op het reeds ingediende aantal dringende zaken; dat op 28 januari 1996 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit werd ingesteld;

Overwegende dat verzoeker al het nodige heeft gedaan om een procedure voor de Raad van State te voorkomen; dat, toen dit niet mogelijk bleek en de uitvoering van de bouwwerken werd aangevat, hij met de vereiste spoed de vordering tot schorsing bij uiterst

dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging zo snel mogelijk heeft ingesteld; dat de procedure van de schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoord is;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van onder meer de artikelen 1, 3, 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen,

doordat artikel 3, 3° van dit besluit bepaalt dat wanneer voor het gebied waarin het perceel begrepen is, noch een bij koninklijk besluit goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, niet zijnde een plan als bedoeld in artikel 17 van de wet van 29 maart 1996 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, noch een behoorlijk vergund en niet vervallen verkavelingsplan bestaat, de bouwaanvragen voor het bouwen van gebouwen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument -in casu de abdijkerk van Grimbergen- openbaar moeten worden gemaakt op de wijze en binnen de termijnen die in de artikelen 5 en 6 van dit besluit zijn bepaald en dat aan de resultaten van dit openbaar onderzoek volgens een uitgestippelde procedure een vervolg moet worden gegeven,

terwijl geen van de in dat artikel 5 opgelegde handelingen van bekendmaking door de aanvrager werden uitgevoerd,

terwijl het in artikel 6 voorgeschreven openbaar onderzoek laattijdig werd uitgevoerd, en de bezwaren die tijdens dit openbaar onderzoek werden ingediend door het schepencollege niet werden weerlegd,

en terwijl het college na dit openbaar onderzoek geen volledig dossier van de vergunningsaanvraag aan de gemachtigde ambtenaar heeft gezonden met toevoeging van de in artikel 7 van voornoemd besluit bepaalde stukken,

Overwegende dat de eerste verwerende partij
antwoordt :

"De hamvraag die dient beantwoord is in welke mate het betrokken gebouw dient beschouwd als 'in het gezichtsveld' van de gerangschikte abdijkerk; bij positief antwoord dienden de bepalingen van de door verzoekende partij geciteerde artikelen van het K.B. van 1971 worden nageleefd, bij negatief antwoord niet.

Noch de wet, noch het K.B. geven enige definitie van wat onder 'in het gezichtsveld' dient begrepen.

Verzoekende partij heeft er, als 'estheet' zoals hij zichzelf noemt, uiteraard een zeer omvangrijke definitie van zodat de gehele dorpskern rond de abdij onder de zinsnede 'in het gezichtsveld van de abdij' valt; in absurdum kan worden gestaafd dat quasi de gehele gemeente in het gezichtsveld van de dominerende abdij kan worden beschouwd.

(...)

De gemeente Grimbergen geeft hierbij voorrang aan het gezichtsveld dat men heeft, in één blik, wanneer men vanuit de openbare ruimte frontaal naar de ingang van de abdijkerk ziet; deze invalshoek stemt overeen met het gezichtsveld dat verzoekende partij heeft vanuit diens pand 'de roos'. Dan blijkt duidelijk dat vanuit deze ene (dan wel brede) blik bijvoorbeeld in de richting van de Hoge Steenweg geenszins het gebouw van de bestreden bouwvergunning te zien is.

Het 'gezichtsveld' vanuit de open ruimte voor het vergunde gebouw is reeds afdoende toegelicht in het raam van het MTHEN supra : er kan niet redelijk worden volgehouden dat het zicht op de zijflank van de abdijkerk, ten belope van het bovenste van de zijmuur en het dak, als 'in het gezichtsveld van de geklasseerde abdijkerk' dient te worden beschouwd. In ieder geval heeft het uitvoeren van de vergunde werken, mede gelet op de voorwaarden verbonden aan de vergunning, geen enkel negatief effect op het bedoelde gezichtsveld.

De gemeente Grimbergen heeft dan ook terecht beslist niet tot een voorafgaand openbaar onderzoek overeenkomstig art. 6 van het K.B. van 6.2.1971 te moeten overgaan.

Dat de gemachtigde ambtenaar eenzelfde opvatting is toegedaan blijkt impliciet doch duidelijk uit het gunstig advies na plaatsbezoek van een ondergeschikt ambtenaar van zijn bestuur";

Overwegende dat de tweede verwerende partij
het standpunt van de eerste verwerende partij bijtreedt;

Overwegende dat de tussenkomende partij stelt :

"Dat het bouwwerk zich niet situeert binnen het gezichtsveld van de Abdijkerk van Grimbergen blijkt reeds afdoende uit het kadastraal plan. Van op de Hoge Steenweg of van waar ook aan het Kerkplein kan men het voorgenomen bouwwerk niet zien.

Enkel van aan het Gemeentehuis of achter aan het Schuttershof of de Sleutelstraat zal men het dak van het bouwwerk kunnen zien. Maar dan moet men er rekening mee houden dat voordien op die plaats een garage stond met eveneens een puntvormig dak. Bovendien worden de materialen van de omringende muur herbruikt en verwerkt in de bouw zodat het uitzicht niet noemenswaardig verandert.

De verzoekende partij legt niet aan de hand van foto's of een liggingsplan uit waarom volgens haar het bouwwerk wel in het gezichtsveld van de Abdijkerk zou vallen.

Zoals hoger opgeworpen, worden geen stukken gevoegd bij de vordering, althans wordt daarvan geen melding gemaakt in de vordering.

Rekening houdend met de uiterst korte tijd waarbinnen verzoekster in tussenkomst haar verdediging dient te voeren, heeft zij zelfs niet de materiële mogelijkheid om op de griffie het dossier op te vragen en na te gaan of er al dan niet stukken (plannen of foto's) werden gevoegd.

Verzoekster in tussenkomst verzet zich formeel tegen elk document dat ter zitting zou worden voorgelegd om de beweringen van verzoekster hard te maken, nu zij niet de gelegenheid krijgt om daaromtrent een gepaste repliek te geven";

Overwegende dat de Sint-Servatiuskerk, d.i. de abdijkerk van Grimbergen, als monument werd gerangschikt bij koninklijk besluit van 19 april 1937 op grond van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen; dat het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, inzonderheid artikel 3, 3°, de openbaarmaking van de bouwaanvraag voorschrijft indien deze ertoe strekt te "bouwen, herbouwen of verbouwen van gebouwen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument ...";

Overwegende dat de aangehaalde bepaling een openbaar onderzoek oplegt "voor het bouwen van gebouwen binnen het gezichtsveld van een beschermd monument" zonder enige beperking van welke aard ook; dat de beperkende interpretatie die door de eerste verwerende partij aan het begrip "het gezichtsveld" wordt gegeven als zijnde "het gezichtsveld dat men heeft, in één blik, wanneer men vanuit de openbare ruimte frontaal naar de ingang van de abdijkerk ziet", in de huidige stand van de rechtspleging niet kan worden bijgetreden; dat uit de door verzoeker bij zijn vordering gevoegde fotoreportage, waarnaar in het verzoekschrift, in tegenstelling tot wat de tussenkomenende partij stelt, uitdrukkelijk wordt verwezen en die niet in strijd lijkt te zijn met de door de eerste verwerende partij neergelegde foto's, blijkt dat het te bebouwen perceel gelegen is binnen het gezichtsveld van de bij koninklijk besluit van 19 april 1937 overeenkomstig de wet van 7 augustus 1931 gerangschikte Sint-Servatiuskerk te Grimbergen; dat niet blijkt dat krachtens artikel 3, 3°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen opgelegde openbaarmaking op de wijze en binnen de termijnen die in de artikelen 5 en 6 van dit besluit zijn bepaald, heeft plaats gevonden; dat evenmin blijkt dat een volledig dossier van de vergunningsaanvraag met toevoeging van de in artikel 7 bepaalde stukken aan de gemachtigde ambtenaar werd gezonden; dat het middel derhalve een ernstig middel is dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden;

Overwegende dat, wat de derde door artikel 17, §§ 1 en 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in zijn vordering tot schorsing doet gelden :

"Het betrokken perceel bevindt zich in het gezichtsveld van de beschermde abdijkerk, zoals genoegzaam met de bijgevoegde foto's wordt aangetoond.

Het gebouw waarvoor de aangevochten vergunning werd verleend en dat bestemd is deels tot exploitatie van een oogartsenpraktijk en deels tot garage, verschilt fundamenteel van alle andere woningen en gebouwen in de voetgangersstraat Schuttershof en voetgangersstraat Sleutelstraat en in hun onmiddellijke omgeving door zijn architecturaal concept, door zijn algemene vormgeving, door de bedaking en door zijn gabarit. Hierdoor zal deze constructie het straatbeeld met op de nabije achtergrond de beschermde abdijkerk grondig schenden.

Ten overvloede laat ondergetekende opmerken dat het perceel gelegen is in het gebied waarvoor een aanvraag tot bescherming als dorpsgezicht door een lokale monumentenvereniging werd ingediend, aanvraag die mede door hem werd opgesteld en die door het schepencollege bij de bevoegde hogere besturen werd gesteund.

(...)

Ondergetekende is eigenaar en gebruiker als kunsthandelaar van het historisch pand 'de Roos' Lagesteenweg 3, Grimbergen, gelegen in de dorpskern van Grimbergen, in het gezichtsveld en in de onmiddellijke nabijheid van de beschermde abdijkerk. Dit pand is gelegen binnen de voor bescherming voorgestelde dorpskern, zoals dit ook het geval is voor het betrokken bouwperceel waarvan de bouwvergunning wordt aangevochten.

(...)

Zijn keuze tot vestiging van zijn kunstgalerij in deze dorpskern is in grote mate bepaald door het esthetisch waardevolle karakter van deze omgeving.

(...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij in essentie opwerpt :

"De gemeente Grimbergen merkt op dat kan getwijfeld worden aan het belang van verzoekende partij, die vanuit zijn eigen kwalificatie als 'estheet' zijn belang identificeert met 'het waarborgen van een harmonische omgeving' zoals 'hij' deze ziet en beoordeelt, als het ware in het belang dat iedere burger terzake zou hebben. De gemeente twijfelt derhalve aan het persoonlijk karakter van het belang van verzoekende partij, die gelet op de ligging van diens pand 'De Roos' niet eens de woning van de bestreden beslissing kan zien, evenmin deze woning in één blik kan omvatten met de gerangschikte abdijkerk.

(...)"

Overwegende dat de tweede verwerende partij stelt :

"De loutere bewering dat het esthetisch genot en de voldoening die het zien van de beschermde abdijkerk en van haar harmonische omgeving hem verschaft, zal worden geschaad, is evenmin op zich een bewijs van het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

(...)

dat verzoekende partij een algemene stellingname voorhoudt zonder specifiek aan te duiden waarin volgens haar de schade gelegen is. Wat vindt zij in dit geval architectonisch agressief en niet agressief? Wat vindt zij in voorliggend geval een te groot volume? Wat vindt zij aanvaarbare en onaanvaarbare materialen?";

Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden :

"Over de ernst van het beweerde nadeel geeft zij geen uitleg.

De verzoekende partij voert geen duidelijke en concrete gegevens tot staving van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

De verzoekende partij voert ook geen persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

Het zicht op de Abdijkerk wordt geenszins belemmerd. Op de bouwplaats stond vroeger een garage. Deze is intussen afgebroken en wordt vervangen door een klein gebouw met gelijkvloerse verdieping en een dak waar tegelijkertijd een oogartsenpraktijk en een garageruimte is voorzien.

De tot tussenkomst verzoekende partij heeft vóór de bouwaanvraag in te dienen tesamen met haar architect contact genomen met de diensten van Stedebouw en de aanvraag opgesteld, rekening houdend met de richtlijnen van Stedebouw. Zo wordt een belangrijke meeruitgave gedaan om de stenen van de omringende muur te recupereren en te verwerken in de bouw, zodanig dat het uitzicht van de stegen zo goed als onveranderd blijft.

Het aangevoerde nadeel is dan ook hypothetisch.";

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomende partij de specifieke eigenheid van de dorpskern van Grimbergen niet betwisten; dat zij evenmin betwisten dat de abdijkerk een integrerend deel uitmaakt van de dorpskern van Grimbergen; dat mag aangenomen worden dat verzoeker met die dorpskern een bijzondere band heeft o.m. door het feit dat hijzelf in die dorpskern, in een historisch pand, als kunsthandelaar is

gevestigd; dat de oprichting binnen die dorpskern en in zijn onmiddellijke omgeving van een gebouw dat afsteekt tegen de specifieke eigenheid en de charme van de site waaraan hij zeer gehecht is, in hoofde van verzoeker zonder twijfel een ernstig, persoonlijk nadeel betekent; dat het nadeel tevens moeilijk te herstellen is; dat, wat de eerste bestreden beslissing betreft, voldaan is aan de derde door artikel 17, §§ 1 en 2, opgelegde voorwaarde;

Overwegende dat, wat de tweede bestreden beslissing betreft, verzoeker in gebreke blijft aan te tonen, dat het nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen; dat, wat die beslissing betreft, niet voldaan is aan voormeld wetsartikel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Kristel MERTENS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 november 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen waarbij aan Kristel MERTENS de bouwvergunning wordt verleend voor "het bouwen van oogartspraktijk en garage" aan het Schuttershof te Grimbergen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing van het advies van 29 september 1995 van de gemachtigde ambtenaar wordt verworpen.

Artikel 4.

De zaak zal opnieuw worden opgeroepen op de openbare terechtzitting van 22 februari 1996 om 9.30 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig januari 1900 zesennegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. voorzitter, staatraad,
de H.	K. VANHOUTTE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

M. VRINTS.